

В. В. Кудряшов

Каневський Давид Ісакович

КАНЕВСЬКИЙ Давид Ісакович (псевд. – Ігор Кочубей; 10(23). 03. 1906, м. Лохвиця, нині Полтав. обл. – 26. 12. 1944, Будапешт) – поет. Працював у Харкові: на електромех. заводі, у ред. Дитвидаву (від 1933). Навч. на істор. факультеті Харків. університету (1937–41). Учасник 2-ї світової війни. Від 1942 – кор. фронт. г. «Мужество». Загинув у бою. Друкувався від 1930. Писав укр. та рос. мовами. Гол. тема – захист Батьківщини. Автор зб. поезій «Рідна вулиця» (Х., 1939), «Льотчики» (1940), «Поезії» (1947), «Вибране» (1966), «Вітчизна воїнів» (1987; усі – Київ), а також низки фейлетонів і гуморесок. Для поет. стилю К. притаманні чіткість вислову, виразність образів. У ж. «Дружба народів» (1966, № 6) опубл. фронт. щоденники К.

Рекомендована література

1. Страковський Л. «І щастя іншого нема...» // ЛУ. 1965, 12 трав.;
2. Первомайський Л. Давид Каневський // Поруч з нами. Х., 1968;
3. Викладачі, співробітники та студенти історичного факультету Харківського національного університету – учасники Великої Вітчизняної війни. Х., 2006.

Бібліографічний опис:

Каневський Давид Ісакович / В. В. Кудряшов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9290>

